

116

ZARZĄDZENIE Nr 8 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 maja 1989 r.

w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług przewozowych na cele wyborów do Sejmu i Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w 1989 r.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297, z 1984 r. Nr 53, poz. 272 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) oraz § 5 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie obowiązkowego świadczenia usług przewozowych w krajowym transporcie drogowym (Dz. U. Nr 10, poz. 65, z 1971 r. Nr 31, poz. 283 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres od dnia 1 czerwca do dnia 5 czerwca 1989 r. oraz od dnia 15 czerwca do dnia 19 czerwca 1989 r. na obszarze całego kraju obowiązek świadczenia usług przewozowych pojazdami samochodowymi na cele związane z wyborami do Sejmu i Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. Do dysponowania pojazdami samochodowymi

dostarczonymi w celu świadczenia usług przewozowych upoważnione są jednostki, o których mowa w art. 99 ust. 1—3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej X kadencji, na lata 1989—1993 (Dz. U. Nr 19, poz. 102).

§ 3. Obowiązkowi świadczenia usług przewozowych nie podlegają jednostki wymienione w § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie obowiązkowego świadczenia usług przewozowych w krajowym transporcie drogowym (Dz. U. Nr 10, poz. 65, z 1971 r. Nr 31, poz. 283 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

117

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

z dnia 9 maja 1989 r.

w sprawie używania samochodów osobowych, motocykli i motorowerów do celów służbowych.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297, z 1984 r. Nr 53, poz. 272 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) i w związku z pkt 10 załącznika nr 8 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1987 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w szczególnych przepisach ustawowych dla organów zniesionych oraz o zmienionym zakresie działania (Dz. U. Nr 42, poz. 250) zarządza się, co następuje:

§ 1. Cele służbowe państwowych jednostek organizacyjnych, organizacji spółdzielczych i społecznych, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”, mogą być zaspokojone przy użyciu samochodów osobowych, motocykli i motorowerów:

- 1) stanowiących własność tych jednostek i przeznaczonych do zaspokajania celów służbowych, zwanych dalej „pojazdami służbowymi”,
- 2) stanowiących własność tych jednostek i oddawanych przez nie do używania pracownikom na podstawie umów zawieranych zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego,
- 3) stanowiących własność pracowników i używanych do celów służbowych na podstawie umów zawieranych zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego.

§ 2. 1. Koszty utrzymania i eksploatacji pojazdu służbowego pokrywa jednostka organizacyjna będąca właścicielem tego pojazdu.

2. Pojazdem służbowym może kierować osoba zatrudniona w charakterze kierowcy, a także kierownik jednostki organizacyjnej lub osoba pisemnie przez niego upoważniona.

§ 3. 1. Pracownikowi, któremu na podstawie umowy zawartej z jednostką organizacyjną oddany został do używania samochód osobowy, motocykl lub motorower stanowiący własność tej jednostki, przysługuje zwrot kosztów za używanie go do celów służbowych według następujących stawek za jeden kilometr przebiegu:

- 1) samochodu osobowego:
 - a) o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ — 42 zł,
 - b) o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ — 67 zł,
- 2) motocykla — 18 zł,
- 3) motoroweru — 11 zł.

2. Stawki określone w ust. 1 nie obejmują kosztów napraw głównych i powypadkowych.

3. W razie używania do celów służbowych motocykla lub motoroweru w szczególnie trudnych warunkach tere-

nowych, kierownik jednostki organizacyjnej może podwyższyć stawki określone w ust. 1, nie więcej jednak niż o 20%.

4. W razie zmiany cen paliwa, z dniem jej wprowadzenia stawki określone w ust. 1 ulegają zmianie proporcjonalnie do procentowego wzrostu lub obniżki tych cen.

§ 4. Pracownikowi, który używa na podstawie zawartej umowy samochód osobowy, motocykl lub motorower stanowiący własność jednostki organizacyjnej i otrzymuje z tego tytułu zwrot kosztów, nie przysługuje prawo do korzystania z pojazdu służbowego. W razie skorzystania przez pracownika z takiego pojazdu, jest on zobowiązany do zwrotu kosztów przejazdu na warunkach pełnej odpłatności.

§ 5. 1. Jednostki organizacyjne pokrywają koszty używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli oraz motorowerów stanowiących własność pracowników tych jednostek według stawek za jeden kilometr przebiegu, które nie powinny być większe niż:

- 1) dla samochodu osobowego:
 - a) o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ — 52 zł,
 - b) o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ — 84 zł,
- 2) dla motocykla — 24 zł,
- 3) dla motoroweru — 14 zł.

2. W razie używania do celów służbowych motocykla lub motoroweru w szczególnie trudnych warunkach terenowych, kierownik jednostki organizacyjnej może podnieść stawki określone w ust. 1, nie więcej jednak niż o 20%.

3. W razie zmiany cen paliwa, z dniem jej wprowadzenia stawki określone w ust. 1 ulegają zmianie o kwoty wzrostu lub obniżki stawek określonych w § 3 ust. 1.

§ 6. 1. W jazdach lokalnych (w granicach administracyjnych miasta lub gminy) zwrot kosztów, o których

mowa w § 3 i 5, może być dokonywany w formie wypłacania pracownikowi miesięcznego ryczałtu pieniężnego wynikającego z pomnożenia miesięcznego limitu przebiegu kilometrów w jazdach lokalnych przez stawkę określoną w § 3 ust. 1 lub w § 5 ust. 1.

2. Miesięczny ryczałt pieniężny wypłaca się na podstawie oświadczenia pracownika o używaniu samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru do celów służbowych.

3. Miesięczny ryczałt pieniężny nie przysługuje za okres urlopu oraz innej nieobecności w pracy. Kwotę ryczałtu zmniejsza się o 1/23 za każdy dzień, za który ryczałt nie przysługuje.

§ 7. 1. Miesięczny limit przebiegu kilometrów w jazdach lokalnych, a także w celu odbycia podróży służbowej (jazdy zamiejscowe) przy użyciu samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru określonego w § 1 pkt 2 i 3 jest ustalany przez kierownika jednostki organizacyjnej.

2. Miesięczny limit przebiegu kilometrów w jazdach lokalnych nie może przekraczać 500 km.

3. W jednostkach budżetowych miesięczny limit przebiegu kilometrów wraz z limitem na jazdy lokalne nie powinien przekraczać 500 km, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach może być zwiększony do 1500 km.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 czerwca 1987 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 165, z 1988 r. Nr 12, poz. 106 i z 1989 r. Nr 5, poz. 56).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 5 ust. 1, który wchodzi w życie z mocą od dnia 2 kwietnia 1989 r.

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności: *J. Kamiński*

118

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DO SPRAW MŁODZIEŻY I KULTURY FIZYCZNEJ

z dnia 16 maja 1989 r.

w sprawie uprawiania dalekowschodnich sportów walki.

Na podstawie art. 16 i art. 52 ust. 4 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i Nr 41, poz. 324 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu dalekowschodnich sportów walki, z wyjątkiem judo, szczególnie wymagania, jakim powinni odpowiadać uprawiający te sporty, kwalifikacje i sposób ich uzyskiwania oraz związane z nimi uprawnienia i wzory dokumentów stwierdzających posiadane kwalifikacje do ich uprawiania.

2. Dalekowschodnimi sportami walki w rozumieniu zarządzenia są sporty i sztuki walki oraz kick-boxing.

3. Style dalekowschodnich sportów walki, dopuszczalne do uprawiania na terenie kraju, określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. 1. Polskie związki działające w zakresie dalekowschodnich sportów i sztuk walki oraz kick-boxingu, zwane dalej polskimi związkami, opracowują programy szkolenia instruktorów sportu oraz instruktorów rekreacji dalekowschodnich sztuk walki.